

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

109. Ordinarius utrùm cognoscere possit de delicto sui subditi commissi in
loco exempto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

400
De Iuris Ordinariis Exemptis.
obedientia Nevisanus tamen omnia haec in judicium arbitrio collocavit d. l. G. m. 30.
uti Felinus et significantibus n. 6. de officio delegati.

QVÆSTIO CIX.
Ordinarius utrum cognoscere possit de delicto subditi sui commissario
in loco exempto,

SUMMARIUM.

1. Exemptio alia immediata, alia mediata.
2. Ordinarius inquirit de delicto subditi in loco commissario.
3. Exceptio iuris tertij non admittitur.
4. Locus exemptus & extra territorium non procedunt a pari.
5. Negue forenses & exempti.
6. Locus in diocesi & de diocesi an sit idem.
7. Exemptio & subjectio qualiter acquiratur.
8. Nulla est exemptio ab omni superiore.
9. Inferiores Episcopa non habent territorium.
10. Prelatus non potest subdum ordinarii
11. Sententia non habere vires extra territorium.
12. Differentia inter imperium merum, ministerium, & iurisdictionem.
13. Cathegoria meri imperii civilis et canonici.
14. Prelatus loci exempti subdum ordinarii puniri repertum in loco sue iurisdictionis.
15. Locus exemptus largo modo confinit territorium.
16. Habens simplicem cognitionem non habet coercionem, decisionem, neque executionem.

Quæstio haec utrum ordinarius cognoscere possit de delicto sui subditi in loco exemplo commissario, celebris est & obvia, illius enim investigandæ ac discussiōnē occasiōnē superius perfunditorie attigitus lib. 2. quest. 45. nū. 114.

Accidit homicidium nuper in Claustris S. Petri loco exemplo civitatis Leodiensis, unde non levis orta est alteratio utri cognitio competeteret, an Praepositus S. Petri qui isti Ecclesiae & claustris praefectus, an vero ordinario homicidæ.

Cujus decisionem, ne illotis quod aiunt manibus attingamus, præludij loco amadventendum est, quāplures esse exēptionū species, de quibus quantum opus fuit ante tractavimus lib. 1. q. 2. inter quas quo ad hanc quam tractamus materiam, hec potissima est, alias esse immediatas, alias mediatas. Illas, dico immediatas exemptiones, per quas nullus agnoscitur ordinarius, quam sumimus Pontifex, immediata enim ideo est, quia ab omni ordinario eximit, & exemptum subicit immediata sum-

mo

mo Pontifici. Has vero medias, quæ eximunt quidem ab ordinario, sed exemptum alteri, cuidam Prelato subjiciunt, de utraque ante satis pro re quoque nata tractatum est d.li. I.q.2.

Quo premisso dicendum est.

Primo ordinarium posse inquire & cognoscere de delicto sui subditi commisso in loco exemplo Pontifici immediate subiecto.

Rationem adferit Petrus de Ancharano in rep. c. Postulati num. 45. vers. si enim alius de foro competet, Philippusque Francus id restatur etiam in cap. 2 § statuto nu. 10. de confit. in 6. in hac verba. Si enim aliud diceremus, remanerent crimina impunita, si delinquentes non haberent ibi alium ordinarium quam Papam, ratione difficultatis convenienti, item quia interest ordinarij, ut malis hominib. sua diœcesis purgeantur, proper delicta autem commissia in loco exemplo turbatur quies diœcesis. Ita ille,

Confirmatur hæc conclusio evidenti hac ratione. Excepto delicti commissi in loco exemplo, est de jure terrij Francus d. num. 10. vers. & hoc idem placet Baldo late Ancharanus d. n. 45. quam subditus aduersus intentionem ordinarij de jure communis fundatam objicere non potest, arg. 1 loci corpus §. competit ff si ser. vend. c. capitulum sancta c. mandatum de rescriptis Petrus de Anchar. d. nu. 44. in fin. & ita erit concludit Petrus de Ancharano, in d. §. statuto de confit. in 6 & in rep. c. postulati nu. 44. de foro competenti in decretalibus fol. 26 col. 3.

Neque huic conclusione obstat, quod locus exemptus, & locus extra territorium equiparentur lo. Andr. cap. 2. de confit. in 6. Feli. cap. gravem nu. 2. de offic. ord. script. sup. li. 2. q. 19. n. 4. Petr. de Anchar. d. c. postulati n. 42. Item quod forenes & exempti à pari procedant, c. gravem ubi Abb. & Fel. de offic. ord. & script. supra li. 2. q. 34. n. 2. ordinarijque subditum suum extra territorium delinquentem, opinione diversorū punire non possit Fel. ea. à nobis de sent. excom. Card. Clè. pastor. §. deniq. dere sud v. f. 1. 2. q. Tum quia anceps & perplexa est questio, nisi ordinarius de delicto subditi in alieno territorio commiso cognoscere possit, ut plena disput. ostendit Prosper Farinac in præl. crim. li. 1 q. 4. & nos etiam supra succinctum, tandem attingimus li. 2. q. 45. n. 174.

Tum quod equiparatio loci extra territorium, & loci exempti non subficit, nec de uno ad alium apta, concludenque semper argumentatio trahi possit, id quod plena manu confulit Federicus de Senis cons. 11. & post eum declaravit Philippus Francus d. § statuto n. 10. & Petrus de Ancharano d. cap. postulati. nu. 44. de foro compet. & etiam nos idem supra confirmavimus lib. 4. questione 103. per cor.

Tum quod argumentum à paritate rationis, ab extraneis ad exemptos, non procedat, quod fieri potest instantia, hoc est adferri ratio, ut in casu occurrente, si multudo, paritas, aut. proportio subsistere non possit, cap. cum Martha ubi Abbas de celebrat. missarum Preses in locis legalibus loqua à simili vers. quarto non procedit,

Porrò

402
 Porro certum est hac in hypothesi dati instantiam, exemptosq; prout & loca exempta longe magis subjici, & recognoscere ordinarium, quam forenses aut loca extra territorium sita, loca enim exempta licet non dicantur esse de diœcesi, attamen quia in diœcesi sunt sita, nemo est qui ambigat, d.e. grave ubi DD. de officio ordin. & felim pr. Abbas ea. Abbatem de rescripto, imo etiam loca exempta, postposita differunt particularum in & de opinione non paucorum, dici possunt esse de diœcesi felim cap. grave in pr. Incola cap. Abbatem de rescripto & Clem. 2. col. 1. de privilegijs. Quod fit, ut supra cursum & velut per satyram ex diversis Doctorum utriusque schola Hypomnematis descriptis in usus centrum & sexdecim Hypothecis, in quibus ordinarij in exemptos, locaque exempta iurisdictionem sibi possint vindicare, li. 2. 45. Longe certe magis in fumum subditum in loco exemplo delinquentem, Non enim caput sequi solet, iteet C. an servus ex delicto, & ut Marcus Caro testatur, ne quicquid factum temper durat, & tecum ubicumque comitatur. Et quidem haec accidit, ut prius hujus quæstionis membrum, quæ fusus deducere, & confirmare ab analogia eorum que à Covartuvia Var. refol. ca. 20. lib. 2. n. 18. Iulio Claro qu. 28. n. 18. Molinaeo ad cors. par. §. 1. t. nu. 6. j. Iacobu de Bellovitu in rep. ca. Romana §. 1. n. 18. de foro compet. in 6. adducuntur potiusfemus, nisi cum Cicero Rab. 1. longitudine scriptura legentium mentem involveretimuissemus.

Secunda hujus questionis lectio, que consistit in ea specie, que ab ordinaria quidem iurisdictione exempta est, sed alium ordinarium aut quasi ordinarium recognoscere, quam Papam sibi immediatum, suas etiam habet animadversiones. Etenim siue eiusmodi exempti prælatum aliquem recognoscant, siue capitulum, siue quem alium privatum[uti Abbas distinguit, ca. cum contingat n. 5. 21. de foro compet.] qui privilegio, consuetudine, aut præceptione, ut ante diximus lib. 1. qu. 3. iurisdictionem acquisiverit, dubitationem movet an eiusmodi personam unum exemptarum aut locorum exemptorum iudex cognoscere possit de dictis per subditum suum in loco exemplo commissis.

Respondendum est negativè.

Primo. Quia sicut nulla dari potest exemplo ab omni superiori ne datur A. cephalii, id est sine capite, aut Rectore ut sunt locutæ dixi supra lib. 1. qu. 3. n. 16 in fine, ita non potest dari iubie&tio, que duos superiores in solidum recognoscatur. Abbas d.ca. cum contingat, n. 1. 8. nec etiam consuetudine possit introduci, ut in eadem civitate vel diœcesi sunt in solidum duo capita, quasi mystici corporis monstrum. Hoc siens, d.e. cum contingat & ibidem Abbas n. 18. Card. Clem. §. ut illud. n. 4. posse med. de re iudic. quod fieret, si exemptorum locorum iudex, & loci personæ ordinarius cognoscere possent de delicto per subditum suum in loco exemplo commissio Card. d. §. ut illud num. 4.

Secundo, Loca exempta sunt de diœcesi, aut ut manus in diœcesi, uti ante diximus

secundum

fieri autem non potest, quod inferior praefatus ab Episcopo, habeat territorium in ea civitate, vel diccesi qua Episcopus Philippus. Francus cap. 2. § statuto num. 3. in fine de confit. in 6. Rebiff. l. pupillus. § territorium ff. de verb. sig. Abb. c. cum ab Ecclesiast. territorum enim quod à terendo dicitur. l. pupillus §. territorium ubi Alciatus ff. de verb. sig. Episcopus haber in tota sua diccesi, non vero alius praefatus ipso inferior. Abb. d. cap. cum contingat n. 8.

Tenio, subditus ordinarij, qui in loco exempto deliquerit, egressus locum ex-
empsum, si à iudice lo. i. exempti condemnaretur, iudicata causa condemnaretur, li-
cer enim ordinarius citare possit suum subditum extra territorium existentem, ut
se juri coram se in territorio sisstat, Petr. de Anchiano in repet. d. c. cum contingat n. 4.
de foro compet. latè Cardinalis Clem. pastoralis §. ut illud n. 6. vide Ferrarien. In praxi
reformacionis n. 3. ut distinguit. Attamen, iudicis loci exempti non licet cita-
ret, l. fin. ff. de iuris dict. omnium iudicium, nam & si quis jurisdictionem ad certum ter-
ritorium restrictam extendere veller extra illud territorium, laterem lavaret, & tale
imperio contemni posset, VV. sembicus in paratulii ff. tit. si quis in ius vocatus non
venit, n. 1. Philippus Fran. d. c. statuto, n. 4. de confit in 6. Cum, ne quidem sententia legi-
time dicta extra territorium jus dicentes extendi possit, Abbas cap. postulati num. 9. de
foro compet.

Quarto, clericus qui in monasterio alicujus Abbatis deliquerit, non subiicitur r. 11
ordinati in loco exemplo delinquit, idque ab Analogia de qua nos haec tenus, lib.
1. ques. 45. num. 5. & 7. c. postulati n. 9. de foro compet.

Et quidem huius secunda sectionis dicta cum mica solis intelligenda sunt, & de-
claranda non procedere, nisi loci exempti Praefatus, seu iudex, vel alius qui ipsius pri-
vilegio, prescriptione, aut consuetudine imperio merum vel mixtum, aut juris-
dictionem competentem acquisiverit, Abb. d. c. cum contingat n. 15. & scripsi lib. 1. ques. 3. & 6.

Dixi primò, privilegio, prescriptione aut consuetudine eo sensu quem ante præ-
misimus, d. q. 6. n. 12. Hisce enim modis jurisdictionem acquiri indubitatum est, d. q. 6. 12
Abb. d. c. quod sedem. Subtexui secundò, de imperio merito, mixto, aut jurisdictione.
Quia longe interest à merito imperio, mixtum, & jurisdictione, ut examplissimum ex-
plicavit Ioannes Longovallius in Parisiorum senatu causularum Patronus, Repet. l. im-
perium ff. de iurisd. om. iudicium Barth. & DD l. imperium ff. de iurisd. om. iudic. ac suc-
cinctius Panormitanus in c. quod sedem num. 5. de offic. ordin. cum eo aggregatum Cano-
nici Doctores. Et quidem, licet hi dialecti, meri, mixti que imperij à civili jure seu
patius Doctorum istius scholæ hypomnematis procesterint, derivarunt tamen
Fff cano-

404	De Iuris d. Ordin. in Exempto.
	canonistæ eisdem dialetos, etiam de ea, quæ sunt sui fori, Abba d. c. quod sedem n. 1. vers. de iure vero Canonico uti ex Cathegoria, quæ hic adjicitur videre est.
Merum imperium fori civilis secundum Barth. l. imperium ff. de juri s. d. om. iud.	Maximum, Quod competit Principi, ut est concedere legem Cest animadvertisio in facinoros v. g. per ultimum Maius supplicium, aut membris abscissionem, aut morti Civilem & similes penas. Magnum, Est amissio libertatis per exsilium, sur deportari. Parvum, Relegare, vel corpus acriter afficere. Minus, Modica coertia. Minimum, Levis castigatio.
	Penes Papam cui jus est condendz legis cap. 1. Maximum & cap. fin. de confit.
	Degradatio, & traditio brachio seculati aquipa- ratur ultimo supplicio Innocent. cap. quatuor Majus quando de accusat. latè Ioannes de Lignano trahit censur. Ecl. in princ. numer. 5. & 6. Oce. n. 16. fol. 27.
Merum imperium fo- ti Canonici dividitur secundum Abbatem, cap. quod sedem de officiis ordinarii in	Magnum (In deportatione cap. 1. de calum. Detrusione in perpetuum carcerem, quod jus canonicum per- mittit, civile vero prohibet, Abbas cap. novem n. 3. in fin. de verb. sig. & Apost. ad eundem Abba- tem d. cap. quod sedem in verb. in Metallum abb. cap. tue de penis Ioannes d. Ligna. ubi supra. Quid de damnatione ad tritemes, vide Navatum. De regul. Com. 3. nu. 52.
	In relegatione & in inflictione verberum cap. succedens dist. 50. c. 1. de calum. cap. in Archiepisco- patu de Raptoribus. In excommunicatione, qua relegationi comparatur, Fel. cap. 1. nu. 6. in fine de officio delegati.
Parvum	Minus (In modica delicti coertione ca. ex literis de offi- cio deleg.
	Minimum (In impositione multe, quod & delegatus po- test c. de causis, ubi Abb. n. 3. & 12. de officio deleg. & in c. præterea eodem titulo.
	Prosequi examum ssum ea quæ sunt imperij mixti & jurisdictionis res esset prolixior ab hoc nostro instituto aliena v. Bar. d. l. imperium, ubi careri DD. & sig. Lingoval. Itaque ut ad institutum præsens revertar si loci exempli Praelatus privilegio, aut præscriptione quæ siverit merum imperium in loco exempto, dubium non erit, quia

qui de delicto eo in loco commisso, cognoscere, & etiam delinquentem punire possit. Abb. d.c. cum contingat n.15. loan. Gaufredus, seu Collect. ibidem vers. sed quid si. Sed ita denum, si in delinquentem manus injecerit, nam si delinquens ibi non inveniatur, iurisdictionem in personam delinquentis non habebit, Abb. d.c. cum contingat n.6. res, si autem ibi non inveniatur c. fin. de foro comp. cap. P. astoratu de re iudicata.

Confirmo, quia locus exemptus largo modo, & impropre constituit territorium debet i. Gemin. c. 2. n. 19. de const. in 6. Rot. novissima dec. 117 p. 2. Roland. conf. 33. p. 3. adò quidem, ut ejusmodi loco praeforaneos in eo delinquentes punire possint, C. Cell. 10. Andr. Host. d.c. cum contingat. Quid autem si praefato loci exempti simplexnotio, aut iurisdictione competat. Certè punire delinquentem non poterit, Abb. d.c. cum contingat n. 15. quia ab hac iurisdictionis specie ad aliam, quæ maioris est positione, executio commissa esse censembitur, Apost. ad Fel. c. sane n. 2. de offic. deleg. Gal. li. 10. fr. 1. n. 52. Abb. d.c. cum ab Eccles. n. 4. de offic. ord. mo neque decisio, Abb. c. dilecto n. 1. de offic. Archib. & dic. c. cum ab Eccles. n. 4. nec ideo ejusmodi iurisdictione ei vana erit, aut nullis iurisdictione enim, quæ competit sine coertione, Abb. d. n. 15. pro executione aut ultime complemento recursum habere potest ad ordinarium delinquentis, Abb. d. n. 15. per iuris subsidiari, vel ut alii dicunt, mutui compassus, una enim iurisdictione debet per aliam adiuvari, qua de re suo loco tractavimus, & etiam de imploratione ordinarii, vel etiam cum opus est brachii secularis, non pauca traduntur à Felino et significasti, de offic. ord. Abb. c. postulasti de foro comp.

QUAESTIO CX.

Subditus delinquens in loco exempto an puniri à suo ordinario possit secundum eius statuta.

SUMMARIUM.

1. Subditus de delicto extra territorium commisso non tenentur.
2. Excommunicationis sententia non ligat subditum extra territorium existentem.
3. Civis extra civitatem delinquens punitur pena statuta.
4. Ecclesia non est de territorio iudicis laici.
5. Laius in ecclesia delinquens punitur à iudice laico.
6. Sententia particularis excommunicationis ferri potest in absentem.
7. Homicidium in loco exempto omnissimum, punitur pena statutaria.

DE homicidio in loco exempto commisso per civem Leodiensem, an is teneatur pena statuta civitatis Leod, quæ dicitur transmarina.

FFF 2

Et